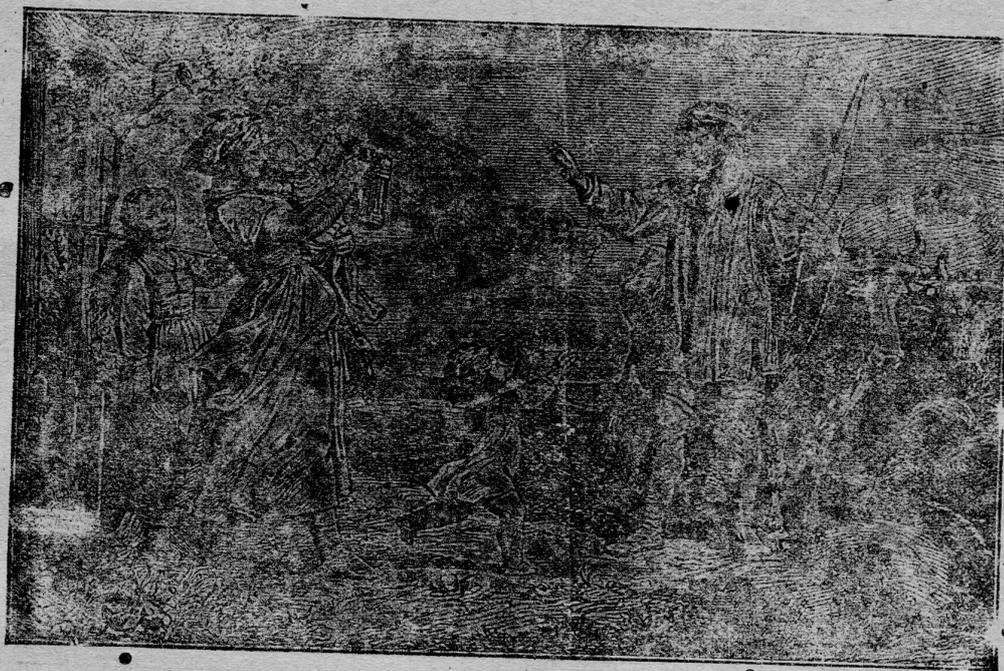

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Stowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Préz spar měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědny dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies ma
Njeh čí khma
Žiwnosć je;
Ziwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew čel F

→ Sserbske njedžel'ske lopjeno. ←

Wubawa šo kóždu kóbatu w Smolerjez knihicisłowečni w Budychinje a je tam ša šchwórtlětnu pschěpřtatu 40 pj. došćacž

Cantate.

Čak. 1, 13—18.

To je stare nashonjenje, kotrež móžemy pschězo šašo s nowa
čžnicž žami na žebi a na žwojich žobucžlowjekach, šo drje
nimale ničžo nam tak čžežko njepadnje, hač we žiwěrnym pra-
wym pruhowanju póšnacž, kaš stejí s nami žamymí w naščim
duchownym žiwjenju, w naščim stejíščezu a šadžerženju
k Bohu. Š wótrym wóčžkom widžimy te hrěchi a pschěstupjenja
naščich bližšich, a hušto njeje nam šrošmliwje, šo woni kaš
šaklepjení, njepščińdu k temu žamemu póšnacžu a šo nje-
wobročža. Ale hdyž hladamy žami na naš, dha žmy tak loškto
špokojom, dha měnimy, šo nam njeje trjeba wobročženja a po-
lěpšenja w ničžim. A hdyž tola tu a tam namašamy na žebi
někažki brach, dha tola to nam šo nješda dawno tak šlě bjež,
kaš pola naščich žobucžlowjekow. To je wsčak ta štara hor-
dosčž, kotraž bydli w naš, wot kotrejež šo wušwobodžicž je
nam tak jara čžežko, hordosčž, kotraž tež hiščeže džentša
s tym šaríšškim praji: „Ja šo čži džakuju, Božo, šo ja
njejšym, jačo drušy ludžo.“ — Šaj, ščto žmy my tola w na-
šchimaj woczomaj do dobrych, dospólnych ščhěščžijanow, na
kotrychž dyrbjał tola Bóh mječž žwoje wjekele a žwoje špodoba-
nje. A my drje tež měnimy, šo žmy žej wožebite myto šaklu-
žili pola Boha.

Šdyž pak potom pschíńdže na naš domachpřtanje se wsčej
žwojeje čžežkej nusu, hdyž čžujemy, kaš šo nam bližuje špřtowa-
nje, potom je nam drje tež čžežko, rošymicž, čžehodla pschíńdu ša
naš takje čžakšy, čžehodla mamy takje bēdženje pschētracž. A

hušto je potom šhonicž a póšnacž, kaš runje to ščhěščžijanštwow
tajkich čžlowjekow, kotřiz bēchu, kaš šo šdasčje, šnutštwonje twjer-
dže šakoženi, tak šrudnje loškto rošpadnje, hdyž rěka, hič psches
takje čžežke čžakšy. To wěšče s džěla šobu pschíńdže s teho, šo my
čžlowjekowo žmy tak loškto a radny hotowí, tu winu dla tajkeho
domachpřtanja a špřtowanja přtacž pola naščeho Boha, a šo
my potom, hdyž žmy ras na tutym wopacžnym pucžu, tak
loškto šapocžujemy dwělowacž na prawdosčži a lubosčži naščeho
Boha. A my wěmž, tu je potom jenož žyle maša krocžel k wot-
padej wot Boha.

Ale tu je na naščim bošu wulke myšjenje, to mjenujžy, šo
wsčak wjele bóle wjetšaj džěl naščich domachpřtanjow, a
wěreže, wsčitke našče špřtowanja maju w pošlednim kónžu tola
žwoju pschicžinu, žwoj špocžatł w naš žamych. Ššmy my hašle
k tutemu póšnacžu pschíššli, dha my potom tež šhonimy a to tež
radostnje wušnajemy, šo wsčak njeje Bóh špřtowač k štemu,
ale šo wjele bóle pschíńdže wot njeho wsčitkón dobrý dar a
wsčitkón dokonany dar. Š tajšemu póšnacžu čže tu šakub
dowješčž psches žwoje šlowo niž jenož žwojich čžitarjow, ale
tež naš.

Tehodla: Njebžudžče šo, moji lubi bratřja! Bóh njeje špř-
towač k štemu. To špřtowanje wobdawa naš čžlowjekow štanje
a wsčudže. Šžom w tych wsčelacžich šwonkownych špřtowa-
njach, kotrež šu nam nadpoložene a pod kotrymž žakosčžimž, je
namašacž tak někotre špřtowanje k štemu, to rěka, k džělenju wot
Boha. Štrowy, kiž hiščeže njeje šhonik we žwojim žiwjenju
čžežke šhorosčže, tón njemě, kaš je we wutrobje šhoreho. Šdyž
w tajkich čžakšach nusu pschijupi špřtowač k čžlowjekeje a jemu
napjelni wutrobu s dwělowanjom, s prasčenjom: Šdže je něš

twój Bóh? dha drje móžemy rošnyć, so budže ta wěra słaba a słabaza, haj, so tajki cłowjek drje tež wotpadnje wot swojeho Boha, hdyž hišćeje njebě dočej twjerdže satoženy na Jesom Khrysta. Sčtož je šonil, kaš budže w swojim smutskownym žiwjenju satorhnyntjón, kiž je nětko we wójnje dyrhjal přecj dacj swoje najslubše, tón tež wě, kaž lohke cžinjenje ma na tajkich wutrobach sly njepscheczel. Na leščiwje wašchnje klinečži nětko to dwělowaze prašchenje: Čžehodla pschida to wscho Bóh, a čžehodla sežele wón runje mi tajke domachpytanje, hdyž je wón tón prawy hnadni Bóh lubošče? — To wschědne spytowanje k hrěchej, kotrež mamy my wschitzy wobstacj, kaš wjele jich je, kiž to šame njerošnyja a cžinja jo Bohu k porgkej!

Alle temu steji napschecžiwjo ta wěstoseč, so Bóh njeje spytowař k skemu. Sčtož šwěru runje tu pruhuje, tón budže a dyrbi pschitć k temu šamemu pšnacžu. Wono by wschaf bylo žyle pschecžiwjo wašchnju našeho Boha, hdy by wón měł na tym swoje špodobanje, so bychu cžlowjekojo šo wobrocželi k skemu. Wón wschaf čže, so by runje na wopał bylo. Šladajmy tola prawje: Wulki džěl hižom našich swonkownych domachpytanjow je šamosaškušnych, kaš wjele khorosečow a hubjenstwa ma šwoju pschicžinu w tym, so my cžlowjekojo taš husto lohkomyšlnje a njeuwžitnje wužiwamy drohe lubko našeje strowoseče. A hdy bychu cžlowjekojo byli wopratožje Bože džěči po jeho šwjatej woli, my bychmy wukhowani wostali psched nusu tež tuteje wójny.

A dale, hdyž k nam pschitupi to spytowanju k hrěchej, dha jo nam nješčele Bóh, ale wón jo pschida, niz, so bychmy w tym šamym padnyli, ale so bychmy jo pschewinyli. Spytowanje bywa hašle potom hrěch, hdyž po nim cžinimy w našim hrěschnym loščče. Potajkim, naša wina to je, hdyž budže pschi naš spytowanje hrěch, i kotrehož potom pschidže ta šmjereč. To njemóžemy husto a naležnje došč wušběhnyč. My wschaf tež wschitzy wěmy i našeho našonjnenja, so my w taš někotrym spytowanju wobstějimy. A taš čže tež Bóh to mječ; wón čže, so bychmy dohly; a došel wón to čže, a došel šnaje našu šlaboseč, tohodla dawa nam teho praweho pomoznika, šwojeho Šyna Jesom Khrysta. Sčtož teho ma, sčtož šo k njemu džerži, tón tež šoni a wě, so naš Bóh njeje spytowař k skemu.

Ně, wón je jedyn Bóh wscheje dobroty. Šeši k podobnoseči je wón cžlowjeka štworil. Sčtož jenož prawje kěžbuje, tón tež cžuje tu Wótzowstu lubošč, i kotrež wón naš pschezo wobdawa. A hdyž hladamy do štworow jeho luda, to rěka, tych, kotrymž wón šjewi šwoju wolu hač do tuteho dnja, dha tež šhonimy, kaš čže wón w naš pošylnič to dobre a čže jemu dopomhač k dohčžu, so bychmy tež my junu dostali to najwyschše myto, tu křomu wěčneho žiwjenja. Šižo taš wón naš šastara je wschědnej žiwnoseču a potrebnoseču, kaš wón naš džiwnje šđerži, to nam šjewi jeho dobrota. Alle nanajrjeišcho šo wona pošafuje w tym, so wón nam pschezo šašo poškieča šwoju pomoz w našim wojowanju pscheciwjo hrěchej. Šdyž je wón k temu najpředy wuhotował šudnikow a profetow, dha je wón nam napošled dał swojeho Šyna, so bychmy wschitzy, kotřž do jeho wěrja, šhubjeni njebyli, ale wěčne žiwjenje měli. W mozy šwojeho Ducha, w šlowje a šakramencze mamy šwědečenja jeho njedošlědženeje lubošče, kotraž čže naš cžiniec jeho džěči. To čžemy šebi psched wocži džeržecj, tež potom, hdyž mamy psches spytowanje hič, a tež pschi naš budže w pšnacžu jeho dobroty klinečecj wěrjaje: Cantate: Špěwajče temu Anjesej nowy šhěrluš, pschetož wón cžini džiw. Šamjei.

W. we W.

Wjeleče šo na pschichod Troštarja.

— Jan. 16, 5—15. —

Štób — W. miš. h., cžo 73. —: Šij mam šloty wandrowšti zc.

Nětko du paš k temu ja,
kiž mje poškał do šwěta
je, — taš Jesuš prašeše,
hdyž hič k Wótzej žadaše:
Ničto njeprašcha mješ wami
mje šo: Šdže džerž? Tola šami
seže paš pošni šrudoby,
— wozzy rošcherjene wy.

Alle prawdu praju wam:
Dobre wam je, so du tam;
pschetož njebych-li šoh tam,
ujebj Troštar pschichof k wam.
Šdyž paš w dom šym k Wótzej došoh,
i kina kotrehož šym wušoh
do šwěta, k wam poškač čžu
wodžerja wam k pokoju.

A hdyž pschidže, pošhošta
šhrobly šwět wón hrěcha dla;
prawdoseče a šuda dla
njewěrjajych šatama.

Dofelž šwědš je prawdy wěrnj,
Troštar wurudžnych šwěrnj,
tehodla wón pschidže k wam,
čže waš wodžicj k njejškam.

Šrěcha dla, so njewěrja
do mje, šwaricj šwět wón ma,
prawdoseče dla, so wschaf du
k Wótzewi ja šwojemu,
a mje dale njewidžicje
wy a štruchli poštrožicje
šo, hdyž šeršcha šwěta je
šastoreženy do hele.

Wjele hiščeje prašecj wam
šrudžnym wopratožje mam;
ale njemóžče wscho
šnješ i něš šrudoby dla to.

Šdyž paš wěrnoseče Duch šwjaty,
ša Troštarja šrudnym daty,
pschidže, pueč do wěrnoseče
wón wam wscheje pošaje.

Njebudže wot šebje šam
rěčecj wón; ně, šwědečicj wam
budže, šchož šam doštanje
i wěrnoseče wschaf Božese,
to wam šmėje pschipošjedacj,
i Božich potajštwow a dodacj,
šchož je hiščeje pschichodne,
šjewiec Bóh paš cžlowštwu čže.

Mje tónšamy pschekrašni;
i mojego wschaf wudželi,
šchož wam Troštar wošjewi
a waš pošnje špokoji.
Wschitko, šchož ma Wótz, je moje,
duž šym prajil, šchož je moje,
i teho wošmje a wam wscho
i bohastwa da Božeho.

Š wójnškeho čaša.

Wulka wójna traje nětk skoro 3¼ lěta, tola našch wótzny kraj bu nam s Božej pomožu sakhowany psched bitwami, psched saporučenjom a tak našch lud psched čiwilemi teje wójny. Rašcha Pruska bu wschaf na khwilu wot Rušow s džela wobhadžena, tola wona to dawno wjazy njeje. Ale runje tuta krajina, kaž tež te małe džele němskeho kraja pschi franzowškich mjesach wjedža nam srudnu stawisnu powjedacž wo wójnškim zychnowanju njepscheczelow, kaž wo čiwilach, nufach, tyšchnosečach, bolosečach, kotrež wójna tam pschihotuje, hdžez žo bitwy bija, hdžez žo njepscheczel do kraja pschedobudže. Rašcha domisna tu w herbstim kraju, haj w žylej Sakskej njewě ničžo wo tym, a tola šlyšchich jich telko sforžicž, moršotacž, telko jich žwaricž a njespošojnych bycž. Husto dosež čži praja, so tajšeje nudy hiščeže ženje bylo njeje w našchim kraju! Kaž žo tola tuczi myla a kaž žu wohanibjeni hižo, hdžž jich pokafajsch na lěta Napoleonowych wójnow, potajškim, jenož wo 100 lět wrócžo do čaša našchich džedow; njeje trjeba hatle, so jich pokafamy do štyškných, žakoseže pošnych čašow 30lětneje wójny.

Podamy tu někotre powjeseče s Napoleonowych wójnow, wožebje s lěta 1813, kotrež je to lěto wulkeje bitwy pola Lipska a teje wulkeje t. mj. retirady Franzowsow. Esnadž tón abo tamny tež pschindže a nam tu něšto powě wo tym, šcho jeho wješ abo wošada je tehdy abo hewaf wo wójnje nashonicž dyrbaža. Šchož tu dženska podamy, je se šapiskow, wožebje s žyřiwinskich knihow lěta 1813 a to s wokoliny Lipska.

Tak pišče jedyn Jan Christoph Wowczer: Powjeseč wo retiradže Franzowsow w lěče 1813. Njedželu, běchu tu, wječor w 4 hod. Woni wokna wubichu. Wós sa wosom pschidže, jědny sa jědny. Póndželu w nozy dyrbjachmy čželacž do lěša. Póndželu popošdnju w 3 hodž. pschindže žyla čžjoda; pschihnachu žyle čžjody homjadow a wowzow. Tu bu wschitko škónzowane: žwinje, kury, hušy; wóhrije buch w kžžach a pschi kžžach šapalene. Škóžy žušod dyrbjesche na to pschihotowany bycž, so žo kžže se šapazymi wohnjemi šapala. Tu šhubi tež wjele žušodow žwój škót; tu tež my ničžo wjazy njenamašachmy kžiba prošny štatof, žadny škót a ničžo wjazy, dokelž běchu tež te škody s brožnjow wunožyli a špalili a žebi pošplanje ščinili; žyno a wotawa bě štažena, tak so njewjedžesche, s čžim škót, kotryž bě hiščeže šbytny, šožiwicž. Tehdy žmy tež my dwaj dnjej a dwě nozy w lěžu pschebhwali. Tuž buchmy wot Franzowsow wurubjeni a žyla wješ dyrbjesche čželacž na žušodne měštna. — Jako bě njepscheczel nimo, pschindžechu čži pscheczeljo, čži Rušowo a Bramboršy a wurubichu ludži a wsachu šonje a šchož hewaf namašachu a wuššlěchachu ludži hacž na šošchlu. Tehdy wucžezechmy do druhich wšow. Lubi pscheczeljo! kaž hubjenje je tola jene šehwo pod homym njebjom, w šymnym wjedrije! Tak pschětrachmy dwě njedželi. Potom čžehnjechmy šako dom. Lubi pscheczeljo! wopomnicže prawje, kaž to čžlowjekej wokoło wutrobny je, hdžž dyrbi dom a dwóř wopušchecžicž. Luby Bóh šwarnuj džěčicžecžiči psched tajškim dóntom!

Šchtóž Bohu wjeřšchnemu žo poda

A staji k njemu nadžiju,

Šdžž pschindže nusa, kšchiz a šchoda,

Dha je Bóh pschi nim s pomožu!

Šchtóž na Boha žo šakozži,

Tón na žadny pšš njetwari!

A wjedženju wschitkim šnatym a pscheczelam! Staraječe žo wo jenu ššhowanu pinzu. Za je tu khwilu pola G. F. Radloffa pschi lipje na rózku jeneje wulkeje hašy. Tam je jich wjele žušodow žwoju žylu nadobu šamurjowafu: draštu, pošleschčža a hewaf wjele wěžow. —

Šhryšt je štanyl.

Šhryšt je štanyl s rowa;

Tam žmjercž job' njewobšhowa.

Šo Šhryšt wschěch štyškných špokojja,

Nam šraduje žo wutroba.

Njeby-li wón štanyl,

Šswět do hele by čžahnyl.

Šo pak nam štanyl s rownej čžmy,

To šesom Šhryšta khwalimy.

Šhwalba, khwalba žemu,

Šaj khwalba nješmjertnemu!

My s Šhryšta špokojeni žmy

A wschitžy s džakom wyškamy.

Ržžan.

Šadna špowjedž.

Duchowny Frommel pišče: Běšche njedželu popošdnju, a ja běch hiščeže mlody šarac we mojej starej wošadže, ja wo buch k mlodemu, čžezž žhoremu čžlowjekej šawołany. Běch trochu w hrosy psched tym khodom. Šdžž tež ma mlodoseč rad s mlodoseču čžinicž, matej wonej tola hrosu psched žobu, a štari ludžo wjedža s džěčizimi a s mlodymi wjele šěpje rěčezč hacž mlodži. Teho dla žym tež teje myšle, so dyrbja žo w našchich šchulach mlodšchim džěczom štari šhonjeni wucžerjo dacz, dokelž maja šakozenje položicž. Tak žo tež pschi twarje štari dželacžerjo bjeru, niz wucžomni hólžy. Tak je tež čžezžo ša mlodeho duchowneho, hdžž dyrbi s modymi ludžimi rěčezč. Džěch pak tola, ale wutroba mi kžětro bijesche. A tuto wutrobine bicže ma žwoje dobre, a ja nochžyl bjes njeho bycž, hacž mje wono runje hiščeže pschi kóždym předowanju nadpaduje. Šdžž wutroba bije, to je wožebje pola šararja šnanjo žiwjenja a so wón čžuje, kaške čžezke šastojštwio ma. Jako do durjow štipich, pschindže mi domjaza hospoša napschecžitwo a šitny mje do žwojeje šštwy. „Našch mlody pscheczel je žendželečan, žym žwěrneju pobožneju štaršcheju. Wón je dženska rano w hašku šornowaf. Pschi tym je s wyšoka panyl a žebi šchiju šlemil. Wón je drje hiščeže žitwy, ale jeho žiwjenje je na šamej kromje. Wón žebi jara po duchownym a po modlenju žada. Trošchtuječe a pschihotuječe jeho k šbóžnemu škónčženju.“ Na to wona durje woczini a ja štipich mits. We šožu ležesche něhdže jenadwazpčilětny mlody, rjany čžlowjek, s šlědym mještwoczom, se šwěczathmaj woczomaj a s nacžorn wošami. Kaške lubošne čžlowške woblicžo, so jeho njefapomnju! Moju ruku šapschinnuwschi prajesche se želnuwym hšokom: „Dyrbju wumrěč, luby knježe, pomhaječe, so šbóžnje wumru. Bóh mje wo mlodoseči přjecž wosmje, nješšym jeho poškuchaf, žym dženska jeho njedželu wotšwjećil s turnowanjom a žym tola žwojimaj lubymaj štaršchimaj wo žendželskej šlubif, njedželu šwjećicž, kaž ju my žendželečenjo šwjećimy. Móže mi Bóh tutón hrěch wodacz?“

Čžakajo wišasche jeho woczko na mojim erče. Běch šbity. Kaž wjele hinaf běch ja ša mlode njedželu wotšwjećil a njeběch žebi žaneho šwědomnja čžinil! Šcho dyrbjach prajicž? Dyrbjach jeho wo žmjertnej nudy trošchtowacz s tym, kaž hubjenje šemžy njedželu šwjećža? Tu njebě žo jenož njedželske wotšwjećenje štalo, ale tež štaršchimaj daty šlub bě štamany. Něšcho žadne je tajše čžucžiwne šwědomje, dyrbjašo žo wono ludžom hiščeže wsacz? Ně, mi bě, jako by žo wón se mnje šameho špowjedaf. Tak dha jeho pschi tym wostajich, so je žwoje šwědomje wob-

czeził, ale prajach jemu nětko tež wo ıwójchće wodacze, tiž je bohate nad tyni, kiž řu rostamaneje wutrobny a tyschneho ducha. Wón moju ruku džerčesche a tšócčesche ju pschi kóždym nowym troščeje. „Jeli so řo řami řudžimny, dha njebudžemny řudženi.“ Tuteho řchprucha řo wón ř zhylej mozu pschimny, rěčesche pař pschezo mjenje. Wóčřlo řo tak mile řiwěčesche a řpodžiwntny měř bē na njeho wulaty. Wodlach řo ř nim a požohnowach jecho. „Šym wuřwobodženy, du dom. Trořchtujče mojeju wboheju starřescheju; prajče řimaj, řo řym řbořowntny.“ Kóřchach jemu cřolo a hladach hiřčeje řhwilku stejo na njeho. Jako bēřchtej řo ředom dwē hodžimje minulej, buch prořchenty, hiřčeje ras ř njemu pschińdže, řo řebi wón to wutrobnije řada. Džach a myřlach řebi, řo řnadž je jemu něřchto řařo jecho wjeřeloseř wřařo, kař řo to tak lohzy řtanje. „Šdyž řo do hrodu dže, dha přby řchězowřaja“, by mój starý farař huřto rjeřl, „a hdyž řo horje do njebeř dže, dha hiřčeje wřchelafe hřechi na jeneho řchězowřaja, kotrež jenemu cžert na řchiju honi.“ Na tutg řłowo řpomnich. Ř jecho řořu řtupiwřchi namařach jecho wjele řłabřcheho dhyřli přjedy. Wón nje wo wodacze prořchesche, řo je nje řařo řařař wofač; ale wón ma mi hiřčeje něřchto prajiež. „W mojej mlodoseři, jako bēch hólz wot džewjecz řet, bēch něhdy řjanu chineřřku řchalku, kotruž bē nan řobu pschinjeřl a kiž ř druhim drořim řudobřom řa řachlemi řtejesche, do ruki wřař a wřbřil. Čřropy cžiřnych do řamy. Jako řo nan woprašča, řchto je tu řchalku přjecz wřař, wotnjelřnych řo, a pořdžiřcho řo řapřech. Šřuřřobnej holzy bu wina dawana, řo je tu řchłodu nacřinřla, duž bu ře řřuřby puřchězena, dokelž bē tež hewař wřchelafe řawinowafa. Ach, mi řaneho měřa njeowřtaji, wy dychbice to starřchimaj prajiež, řo řym to ja byř; dwanacze řet je řařchlo, řo je řo to řtařo. Wóže řo mi to tež wodacž? Njechal ř něřařkej njeowěrnoseřu ře řwēta woteńeč.“ Wri řylřy do wóčřłow řtupieřu, jako wón to tak řprawne powjedafche. Trořchtowach jecho ř nowa, a jako potom džech, praji wón: „Talle, něř je wřchitto won.“ Řo dwēmaj hodžimaj wón cžiřche wuřny.

Přched jecho řařchězom mőžach ř wjele řtam mlodnych ľudži rěčezč wo tyn řłowje: „Šbořni řu cři, kiž cřiřteje wutrobny řu, pschetoz woni budža Boha widžezč.“

Wójna a měř.

Wójniřny mudracřło řu řižo řařo ras njeřpokojni ř zhylej wójnu a ř naschimi wjedniřkami řam wotřach a duž tež wěřeze řami ře řobu a to tohodla, dokelž woni ř wězy niečo prajieč nimaja. Š pschicřimny je řa pschestawřa, kotraž runje w tutych dnjach w tyn hobrřřim bēdženju je nastafa. Wřhřlimy řebi, řo řule pschestawřu naschi njeřpschecřeljo řēpje řřowřnřja, njech tež piřajaja, řo je na tyn wina wofřłabjenje nascheho wóřřka a brach na nowych mozach. Woni cřuja, řo řo něřkle řa nich řařo nowe puři pschihotujaja, a řřchepotajaja psched nimi, a to wofēbje řendželczenjo w tych řtejiřchězach ř polnozy wot řa řassée na tych řrawnych řperrřřřřch honach. Tute drje řu, jeli řo řo řyle njemřlimny, najdlēje w řich řukomaj byře.

Přchestawřa je po hobrřřim bēdženju, kotrež pař bē dobyczerřke. To řpóřnajemny řižo, hdyž na dohřtu řrajinu řladamny. 3930 řořnych řilometrow bu njeřpschecřelej wutorhņjentych, mjes tyn řo wón w řańdžnych řetach w bitwach pola řrras. a w řłanderrřřřř bitwoje řon 10. džel njedobu; a pschede wřchēm, ř tutej dohřtej řrajinu řu dohřte ře řhlyne řtejiřchēřa naschich njeřpschecřelow a w nich ře hobrřřke řižo řnate řicřby wřchēch mőžnych wójniřřch nastrojow. Ğačř dotal je řo řam to ř Bořej pomořu řadřřlo, to pořłednje řo řam tež hiřčeje poradžř, jenož řo řny wřchitřny to řwioje cřimimny a wřchitto to řwioje do Bořej řukow poruczřimny!

Ř Bóh trořchtuj wřchēch, kotřř něřkole ř pola tu powjeseč dořtanu, řo řhny, mandželřki, nan, bratr, pschecřel řwioju řwēřu wóřznemu řrajey a domiřnje je ře řwiojej řrawju řařřłowal, bywajo řwēřny hač do řmjerēje. Nasche regimenty řu řobu byře w tutych bitwach a řu řam hiřčeje řobu, runje řař regimenty wřchēch druhich řrajinow, duž tež nascha řrajina ma džel na tych woporach, kotrež řebi wosřřřřa bitwa řada; wona pař řmēje tež džel na tyn řohnowanju jeje dohřezřa řař něřkole je wřchēmni řwiojimi řtawami džel ma na tyn měřje a řokoju, kotřř řu nasche wóřřka, řtrařuju řař mőřnje nasche řranřř, naschemu wóřznemu řrajey řdžerřaře a řařhowale!

Řadřřja na řłonečne dohřezē a na měř mőže tež tohodla cřim řhlyniřcha a wjeřelřcha byč, dokelž bu w ře ř 32 dnřow řrajey bitwoje řeje 8. pořezonki wulle dohřezē řcřinjene, jene wjetřche hač dotal řane: 14½ milijardy a wřazy bu řižo řa pořezonku řapřřane, řař řo to ř tyn, řchtož hiřčeje ř pola a hewař dōńdže, 15 milijardow wucřimřja, jena hobrřřa řicřřa, kotřř řebi ani wunwřřlicž a pschedřtajičř njemőžezē. Řař wjeřeli mőža to cři byč, kotřř bēchu ře řwiojimi řłēbornymř řullami řobu a řař dyrřřa tu a řař budža potom nasřala řtacz dyrřřezč cři, kotřř, hačř runje byřu mohli, njeřřu řobu byři w tutej bitwoje!

Duž njeuwřtawajo domach a njeuwřtawajo wotřach do přēřta, njech tež psches bēdženje a cžerjenje, dha řola ř dohřezřu, ř mēřje ř Bořej pomořu! Bóh je ř nami, wjedže nař!

Š blřřa a ř dalofa.

Přchezo řařo a řařo cřřtamny wē wřchelafich nowinach powjesečē ř nascheje řuřřřny wo řařařanym řotajnym wřłowanju a řichowanju ř zřřobu a řdruhřm, řchtož je něřkole řař řara řuřne řhlemu ľudej, řo by wutrawal! Přches najdalřche džēle wóřzneho řraja ľecři něřkle řařo řa powjeseč, řo je tu wē wofłolinje řomorř a řłubřřřř jedny eldorado, ř. r. jedny ľubofny řaj řa řařřřch cřłowjekow, kotřř řu řjes wutrobny a řosoma řa ľud a wóřznny řraj a kotřřnyž je brjuch a pjenezřny měch řich bóh. Šdyž řo řam tež wutroba nad tyn wjeřeli, řo nasche řošpofny a mačerje řad a ľubje wutrobu a řuku wotewřjeřa, hdyž džēčři, řony, wojazy pschińdu a řo řa řamne řebi wupřošča a wurečřa, dha řola tež řo, dokelž psche řara wutřebane a tež njeuwřřitnje wuřřiwane, řpēchowacz a řhwaliečř njemőžemny a njeřmēmny ale řommu wobaračř, dokelž je řo ře řchłodu řřřka, ř. r. ře řchłodu řhlemu ľudej a powřchřřłownemu řařřaranju a řař řařo ře řchłodu řóždemu jenotľiwemu. Što pař dyrřřimny řo ř řemny prajieč, hdyž pschezo a pschezo řařo řaře powjesečē řu psches řraj wo naschej domiřnje, řo je tu wójniřke řichowanje a wójniřke řotajne wřłowanje wofēbje woschēřjene! Ř řchto dyrřřelř řařle řo řomny ř tyn wřchelafim rēčřam a powjesečřam prajieč, kotrež hewař wot řuby ř řubje psches řraj ľezřa wo řařřřch wězach, kotrež řon a řamny, řucři a řamni cřimřja wē wójnje w tutym cřařu, hdyž bywa řeje řutřny a řeho mařneho řa ľud mjenje a mjenje, w tutym cřařu, hdyž řo řamo praji, řo je hiřčeje njewēřte, hač řo wot pschimēřjentych řuntow řhłēba, njech tež na řřotři cřař, dha řař řola něřchto njeowřcēřņje!?